

L'IGNORANCIA

REVISTA CRÓNICA

ORGA Y XEREMIES D' UNA SOCIEDAT DE MALLORQUINS.

A Palma, cada número. . . . . 2 céntims.
 Fora de Palma » . . . . . 2 1/2 »
 Números atrassats » . . . . . 4 »

Sonará cada dissapte, si té vent á sa flauta.

S'envian es números á domicili, tant á dins Ciutat com á ses Viles, pagant per adelantat á s'Administració (carré des Call n.º 10), 1 pesseta á conte de 16 números.

LES VERGES.

¡Quantes n'hi ha que fan festa de les Verges, y no'u son!
 (Cansó popular.)

I.

Dilluns qui vé será sa revetla de *les Verges*, nit ben señalada p'ets enamorats, nit de trèure ses capes, nit de menjá ensaymades frites, nit de regalos y de músiques.

¡Benhaja sa costum d'obsequiá ses joves qu'encara no han perduda s'innocencia!

Perque, es d'advertí que no totes ses fadrines, per pòchs anys que tengan, poden nomenarse Verges, usant en pur sentit catòlich aquesta paraula.

Desgraciadament, sa malicia d'ets hòmos y s'immoralitat descarada des temps que correm, entela sa virtut y sa puresa de ses nines, totd'una que sa rahó les dexa entreveure ses còses de aquest mon.

Respècte d'aquest assumto, no hey ha pañ que serv.

Es pares que amb més ansia se cuydan d'envia ses fies á costures ben acreditades; ses mares que no gosan pèrderles de vista, ni les dexan aplega amb altres de major edat y llambrineres, no poden evita per cap estil que dins es caxonet des fil y des didal arrib á ficarshi una estampeta transparent d'aquelles que se venen p'es carré, y que fan pujá es colós á ses galtes de tot hòmo decent, per garrul y despreocupat que sia.

Ses màstres, des col-legis de pensionistes, que estan més á l'aguayt y alèrta, no poden impedí que dins es matalasset, ò entre es bollos d'una sobrefalda, s'amach una novèl-la verda y materialista que enseña á ses colegiales lo que convendria que sempre ignorassin.

Ses señores mamays de nines de dotze y de tretze anys (parlam de ses famílies més acomodades que bravétjan de

molt escrupulosos), no sòlen repará, quant les s'en menan á n'es teatro, que en aquella edat ja entenen s'apoteosis de *la Traviata*; no creuen que pugua trastornarlos ses idéas que aprenen á l'iglesia, fentlos presencia es grans balls de pantomina ahont ses accions y gestos son tan indecents com es baylarins tots despuysats.

Ses maretes y ses maragasses que no dexan en tot l'añ un vespre d'*academia* per enseña á ballá ses séues fies (que hey van sense sopá) no pensan que ses més petites sorprenen á ses grans es séus amors de contrabando, y que en pòch temps saben més lletra menuda que no n'hi ha en es dictionari.

Ses nines entregades á ses cosidores, que son *sa servitut* de sa mestressa, ¿que es lo que no aprenen entre bergantelles de vint anys, dins es tallés, ahont no s'acostuma passarhi el rosari?

No parlem de ties que sòlen tení esment á ses nebodes, quant van á n'es passeitx, á ses casetes, ò á ses tertulies, ahont no hi mancan pinsans y estornells d'aquests que xalan brometjant allòure per entre ses famelles.

¡Pobres atlotetes de pòchs anys, que per tot arrèu trobau filats, y branques envidades, y parañs contra sa puresa de ses ànimes!

Ses qui s'escapan y fugen de reclams, y ni en sos pensaments gosan soyarse en mitx de tantes immundicies, aquestes solament deuen fé festa verdadera, es dia de les *Verges*.

II.

¡Sa Virginidat! Lliri delicadíssim que s'alsa en mitx d'ets espinals del mon per vivificá amb so seu aroma tot lo que es cò huma sent de més nòble.

Miraula resplandí en ets uys d'aquelles dones que voluntariament se sacrifican, pregant tota sa vida dins un claustre; enseyant ses joves á ser bones mares de familia, còm fan ses escolapias; ò agombolant es veys y es malalts dins ets Hospicis.

Miraula llampetjá demunt es front de ses Germanes de la Caridat, molt més

qu'es fòch des baluarts, á dins la guerra. ¡Y n'hi ha que gosan posá sa llengoverinosa demunt aquests modèlos d'heroisme!

¡Fugiu, esbarts de jóves calavéres que amb so vòstro matzinat alé contaminau sa Castedat, es dot més rich y pur de ses fadrines!

Bergants desenfeynats que sols teníu talent de pler material; fadrins mal educats y d'ànima envilida; esvòrts de s'humanidat que còm sa serp del paradís perdút, amb art y maña, sòls malavetjau tentá sa debil innocencia.

Vòltros, despues de bolcarvos per dins es fanch que més embruta sa rahó de s'hòmo, còm es lladre traydó, heu sostrèt de dins sa llar patèrna sa pòbre jove honrada, y per mor de vòltros s'ha prostituida.

Per mor de vòltros ploran llun de mare tantes criatures, dins es brèsos numerats del sant Hospici.

Vòltros sou sa plaga més temible entre totes ses que avuy en dia atacan sa societat, perque destruhíu sa pau y sa salut y s'orde y tot lo més sagrat de ses families.

Vòltros, despues d'havè sodollat *la carn* sense mesura, amb manco señ que ets irracionals; postrats y decayguts, donau una existencia malaltissa y desdixada á n'es vòstros frys, que nexen víctimes, agonisan á la flò del mon y pagan amb la vida es pecats comesos per sos pares.....

¡Botxins des vòstros frys! no trobam tinta negra abastament per pintá sa vòstra fesomia.

Es sant enuitx de ses donzelles Verges plòga demunt vòltros.

Que sa gent honrada rebutji sa vòstra compania.

Que sa societat civilisada vos ne deman conte, y si no espiau arrepentits es mal que heu fet, ¡Deu que vos enviy son càstich!

No, no enganareu aquells que vos conexen, encara que vestits amb elegancia, fingint virtut y dignidat y amb paraules llemicoses desfresen sa vòstra criminal conducta.

No, no cal que aneu de nit per bax de ses finestres à fé músiques, mentint amor lleal que dins es còrs podrís ja may pòt nexer.

¡Fugiu, esbarts de viciosos calavéres que amb so vòstro matzinat alè contaminau sa *Castedat*, es dòt més rich y sa corona més brillant de ses fadrines Ver-ges!

III.

Y vòltros, angels en la tèrra, innocents donzelles qu'entrau à dins el mon enlluèrnades, qu'es desitj de fé enamorats, y de lluhí y de devertirvos vos ne du à l'ayre; si des vòstro benestá y fama estau geloses, escoltau avuy es breus conseys qu'amb bon afecte vos dona L'IGNORANCIA.

Desconfiau des joves que passan la major part des día tirantvos floretes, en llòch d'estudiá ò d'ocuparse en còses més sèries y de més profit.

No tengau afañ per llegí novèlles d'aquelles que esborronan, exagerant ses passions innobles que s'amagan dins es cò d'ets hòmos, y descubrint ses nafres y llatzèria de sa societat.

Posau retjit prudent à sa verera que teniu de vestirvos amb *lujo*, arruinant ca-vostra; pensau qu'es vòstro *traje* vistós y deshonest es un despertadó de sa concupiscencia.

Fugiu des llòch, ahont se falta descaradament à sa moral cristiana, perque de cop-descuyt vos esquexarán es vel de s'innocencia.

Teniu present qu'es bon paño, tant hé se ven dins es caxó com dins es mostradó.

Procurau que sa vostra cara resplandesca, essent miray de s'ánima, hermosa y sense cap lletjura d'inmodèstia.

Nodriu es vòstro esperit amb so mayná dols y saborós de ses virtuts; y esperau tranquiles sa sòrt que, un dia ò s'altre vos pertocarà.

Y si Deu... se torba à cridarvos à s'estat des matrimòni, no estigau conciroses, ni vos desesperau per res d'axó; ¡Deu sab lo qu'es ventura!

Recordauvos d'aquelles *onze mil donzelles* que totes amb un dia varen celebra es séus desposoris; y feys en gòig sa séua gloriosa festa.

MOSSEN LLUCH.

¡NEA!

El decirme que soy nea
Es ponerme una corona;
Vale más nea con gracia
Que descocada y tontona.

Sabis ò ignorants lectós,
Parlem clá, y entenguemmós.

Si un qui diu la veritat,
Cara alta (y no d'amagat,)

Y sense fé moxoníes
Ni vomitá flestoníes,
Estampa en llenguatge fòrt
Lo dret es dret; lo tòrt, tòrt;
Maldement à ningú agrat
Tal franquesa y arrogancia...
¡També es *nea* L'IGNORANCIA,
Si aquest de *neo* es tatxat!

Si un pare que no malcria
Ets infants que Deu li envía
Los dú per sa carretera,
Y los puja de manera
Qu'obsérvin de bona gana
Sa doctrina cristiana,
Y uns hòmos de bé los fa;
Si, de nins, los sap posá
A dins es cò s'honradés
Y sa vergoña à sa cara...
Si deys qu'es *neo* aquest pare,
¡L'IGNORANCIA també heu es!

Si un, que may l'han aglapit
Grumejant dins cap partit,
Fa la guèrra à sa genteta
Que vol viure esquena dreta,
Y en llòch de moure un infèrn
Perque torn caure es govèrn,
Dins casséua se retira,
Temorèch de qualque espira
Des foch de sa llibertat
Que fé esclava la *Numancia*...
¡També es *nea* L'IGNORANCIA,
Si aquest de *neo* es tatxat!

Si un ignorant no ha pogut
Veure escarní sa virtut
D'un bon veyet qu'es exemple
D'humildat; si des sant temple
Ha arruxat un *beyeról*
Qu'hey va à ferhi es campussòl,
(Y n'hi ha que dihen qu'era
Una mosca vironera.)
Si qui creu que de lo sant
No s'en ha de fé lulèa....
¡L'IGNORANCIA també es *nea*
Si heu es aquell ignorant!

Si un que té cervell bastant
Per no ferse protestant,
Vuy que tanta gent d'esquella
No vol sants, ni vol capella;
Y está resòlt à mori
En sa fé des séu padri,
Creguent qu'allà dalt li espera
Una vida verdadera
Quant haurá ben observat
Sa lley de Deu amb constancia...
¡També es *nea* L'IGNORANCIA,
Si aquest de *neo* es tatxat!

Si 'u es qui 's riu del *Mosquit*
Quant el veu tan enfurit
Perque à Mahó diu sa gent
Qu'han de posá un nòu convent;
Y d'ailá mos vé sa sulla
De frares sense capulla
Qu'à Mallorca han arrelat,
Usant d'un dret conquistat
Entre altres de més való
Devés es pont de Alcolèa....
¡L'IGNORANCIA també es *nea*
Perque s'en riu, si señó!

Ara, si *neo* vol di
Aquell que vol restablí
Lo afrontós d'un temps passat,
Y brama desesperat
Contra lo bò del present;
Aquell qu'es diu innocent
Y à Deu mateix es traidó,
Fanàtich, conspiradó,
Hipòcrita des trabay,
Fals amich de la pobrèa...
¡L'IGNORANCIA, axí, no es *nea*!
¡Ni heu ha estat, ni heu será may!

F. y O.

PAPARRES.

M'axèch de bon dematí, fas sa rabetjada, prenc un glop de xocolate, encench un xigarret, y m'assèch devant sa tauleta, tot delitós, per escriure un articlet que tench entre ceya y ceya, y que com que m'aparesca qu'ha de sortí tal qual, tal qual.

S'idèa no es dolenta: fas contes d'amolla quatre veritats (segons us y costum) sobre... ¿que no heu endevinau?

¿Sobre s'Ajuntament? De cap manera! ja n'hem parlat prou. Primé, mos afañarem un pòch (ò un molt) per desxondí es nòstros bòn retgidós, y llevá quatre tereñines à la Sala. Ara (gracies à Deu.) ja tenim qui mos ha llevat aquesta feynota de demunt. Més val axí.

S'idèa meua era trèure à rotlo es bergantells enmidonats y ses atlotetes casadores. S'en poren dí de molt bònnes.

Idò, ¡jala envant! Comensem. Anava à muya sa ploma, quant sént sa campaneta, y entra sa criada:

—Una señora que cerca sa señora.
—Digalí que no hey es.
—Ha dit que la esperarà, y l'he feta entra dins sa cuadreta. Ha demanat vòsté si hey era, y li som dit que sí.

—¡Malviatge na Pixèdis! Ja hi vatx. Justament are que m'anava à posá en feyna...

¡Qu'hem de fé! Me mut sa leviteta, me trèch ses sabatilles, me pòs ses botes, y anem à sa cuadreta à rebre sa visita.

Vat' aquí D.ª Eularia, asseguda en es sofa, y amb grans ventades: una amiga de sa méua dòna: s'entén, amiga d'aquelles de *diós, diós*.

—Bon dia tenga: ¿que fá? l'he destorbat?

—Bon dia tenga. Ca! no señora.
—Jò passava, dich, m'aturaré à veure na Pepa, una estoneta, son les nòu y tres quarts, jò vatx à missa d'onze...

—¡Avench! (pens jò;) ja n'hem per estona.

—Diga, diga, ¿còm los ha provat s'anada à fóra?

—Molt bé, molt hé.

—Nòltros no hey hem anades d'aquest més passat. Jò he tengut sa boca des cò,... s'aygo d'allà no 'm pròva. Llavò

amb sa Francisca, sa fia majó qu'espera s'infant.... ¿Y na Pepa? No la destorbi, no la crit; que fassa sa séua via: ja 's sab, à una casa sempre hey ha feynes.

—No, senhora, ella no hey es. És sortida fa un'estona, y regularment se torbará. Es capás à essé mitx dia.

—¿Y méem! nòltros dónes may les acabam. Vostés hòmos...

—¿Ah, sí, nòltros hòmos...

—¿Jesus! Jò 'u dich sempre: una dòna es una esclava; tot lo sant dia, no pòt pèrde cala...

—No, senhora, no pòt pèrde cala: ja té rahó que no pòt pèrde cala.

(Silènci y tossidetes. Jò agaf un llibre que tench avinent, y per fé qualche còsa, me pòs à girá fuyes.)

—¿Que també llegeix na Pepa? ¿qu' es aquest llibre, el *Cudio Rante?*.. Jò tench sa Juaneta, sa petita, qu'hey torna lòca; tot lo dia s'hi está.

(*Sa petita* es una grandolassa que ja ha fèt vint anys.)

—No, senhora, no: es un tom de sa *Revista Balear*.

—¿Qu' es còsa entretenguda?

—Psí! hey ha poesies ben xistoses.... ¿No conex aquesta de ses visites de compliment? N'escolt un trosset, veurá qu' es de bona: (es capás à no entendre s'indirecta.)

«De borinos un esbart
Revoltats en torn de mí,
Es zigo zigo d' un grí,
Sa música d' un moscart,
Una cigala, una beya,
Una mosca vironera,
Un granòt de sa Bufera,
Un mosquit dins una oreya;
Si tots aquests renòus sent
Uns amb sos altres mesclats,
No 'm parexen tan pesats,
Ni 'm donan tant de torment
Com sas visitas
De compliment.»

—¿Jesus! (diu D.ª Eularia,) no m'agrada.

—(¿No t'agrada? ja 'u diu s'adagi: en parla de mí no rich.)

—Vosté no deu havé sentit sa que va fé s'altre dia sa méua Juaneta: *el Casmin y la Dalía del cardin del amor*. Un dia vendrém, y la sentirán. Ley han alabada molt.

—¿Ah, sí, senhora; ja 'u crech...

Y D.ª Eularia sa pòsa à contarme ses maravelles de sa séua Juaneta, y passa es temps, y se méua dòna no vé may, y jò estich que 'm grif... A la fi tòcan sa missa d'onze, y D.ª Eularia se despedex.

M' en torn à n' es meu quarto, per posarme en feyna. Está vist, no deu convení. Encare no he engirgolades dues retxes, vat' aquí sa méua dòna que torna, y s' en vé à mostrarme sa llista qu' ha comprada per fé un vestit à n' es majoret, ponderantme lo barato que l' ha tenguda.

Li dich qu' está molt bé; la m' en fas aná; y cinch minuts despues, ¡diling!

vat' aquí el señó Pere Juan, un señó pagés conegut nòstro, qu' es vengut à Ciutat (segons diu) à *fé ses quatre feynes*, y que fa cara de volé dina amb nòltros.

¡Ala petit! aguanta y serás cabo: donali conversa, demanalí si ha plogut, y si ja han secat ses figures. Y mentres tant, s' article que repòs.

Dinam, y encare seym à sa taula, s' entrega un altre conegut desenfeynat que vé à prende es café y esta mitx decapvespre amb nòltros. Y à les cinch m' es precis anarmen à ca 's notari per un assunto, qu' hey tench cita donada; y à les sèt y mitja he de torná essé à caméua, perque na Pepa vol aná à n' es teatro, anit que fan *La Cruz del Matrimonio*.

Si Deu me dona vida, no 'm moriré que no n' haja escrita una de comèdia en mallorquí. L' he de titula: *Ses Paparres*, y l' he de dedicá à D.ª Eularia y à *sa petita* séua, à n' el señó Pere Juan y à n' es qui per prende café vos fan pèrde mitx decapvespre.

Còm venim des teatro na Pepa y jò, son més de les onze. Mòrt de sòn, m' assèch à sa taula, resòlt à tota ultransa à dexá llest s' article.

Però, ca! tench es cap sorré, ets uys s' aclucan y no 'm surt res de bò. Per més afronta y burla, un moscart enfadós me fa sa torniòla, sonant sa xeremía.

Aquest ditxós moscart me fa pensa totduna amb el *Mosquito* y amb sos séus articles, que comensan, y vòltan, y giran, y heu posan tot en portalada; y còm vé que son à s' estreñe, es rellòtge acaba sa còrda.

—¿Calla, (dich entre mí matex;) ara vuy prová de ferne un d' article amb so patró des del *Mosquito!*

Y agaf sa ploma, tris-trás, tris-trás, y amb quatre bots y una revòlta, ja 'l tench fet.

Y, ben mirat, lector, trob que no m' es sortit malament. Som de paré que 'm pots doná s' enhorabòna còm à bon imitadó.

Reparalí es mèrit, y veurás com es sortit un article tan ben fet, y que té tant de saborino y tant de gust,.... còm fava-parada freda.

PERE MATEU.

XEREMIADES.

De dissapte passat ensá, en es nòstro Teatro hey ha comèdies.

Es qui deyan que sa compañía qu' hey es venguda era molt bona, tenian rahó.

Hey ha es primer actó, Sr. Cepillo, qu' heu fa mol bé. Y ets altres que l' acompanyan, tampòch no s' en desfan malament.

Amb tan bona compañía, y prèus tan baratets com es qu' ha posats s' empresa, qui no vaja à n' es Teatro, es perque

no hi té gust, ò perque de cap manera li convé.

Però aquells que hi van, no podrán dí allò de «mos han robat es doblés,» sino tot al contrari. Es còsa d' anarhi.

Ja 'n tornarém parlá.

**

¿Heu vist quina furia sa del *Mosquito* de dissapte passat? Parexia qu' havia dejunat tres dies. ¡Quina piquera, y quines ganes de pegá un panxó!

¡Ja n' hi ha de fam! ni sa que passan es mestres d' escola que cobran des Govern!

Y llavò mos atxaca à nòltros qu' estam atacats de nirvis. *S' ase deya à n' es pòrch orejut...*

¿Nòltros, atachs de nirvis per un *moscart* més ò manco? Cá, *hombre!* ¡Es tan bò de fé, tira sa moscardera, y dexarlo amb un pam de nas!...

**

El Mosquito de dissapte passat deya: *Cuando sucedió el contratiempo aquel,...* no *habiamos* (es seus redactós) *salido aún del charco*, (bassiòt) *por lo que*, etc.

Ja mos ho pensavam que sortían de qualche bassiòt. Tot los sia enhorabòna.

**

La vila de Pollensa dins pòch temps tendrá unes ordenances impreses per bon regit des pòble, que bé heu necessita. La setmana passada, sense aná més llun, hey hagué tres vespres d' alimares y serenata devant sa casa de dos descasats que, segons deyan, se casavan tots sols. És pòble los obsequiava.

Sabem per còsa certa que es Batle d' aquella vila está resolt à fé aná tot-hòm pes camí dret, ell devant, devant, dona s' exemple.

¡Axò es es mòdo!

**

A Binissalem, mos consta qu' hey arriba L' IGNORANCIA; lo que no mos consta es que l' entengan.

Heu venim à dí per allò de que sa creu de demunt es campanaret des séu cementèri encara penja: qu' heu digan es qui en passan vuit vegades cada dia per devant.

Si es que los manca una pesseta per adressarla,.... que la tirin en terra de tot; axò no costa res.

Y aquesta es la segona amonestació.

**

¿Còm sab *El Mosquito* que L' IGNORANCIA *se halla en estado interesante?*

Lo que no sab, y li convendria sebre, es que bona part des públich ja comensa à estarhi d' ell.

**

A sa Pobla hey ha es séus estañs y es séu Notari; però lo que no hey ha es papè sellat des prèu que per una escri-

tura se sol emprá; y cada pich qu' un pòbre n' ha menesté un fuy, se posa ses cames à nes coll, y à Inca falta gent.

Señó Administradó, ¿sabria dirnos qui es que té sa culpa, si qualque pich se fan contractes demunt un tros de papé blanch?

*
**

En canvi de tanta *picadura* com el *Mosquito* mos regalá dissapte passat, nòltros agrahts li volem doná una sorpresa.

Comanarém à n' En Bardou, fabricant de papé de fumá, una gròssa de llibrets amb un *membrete* fet apòsta, que diga, à cada paperet:

A N' ES BEYEROL DEL MOSQUITO,
sabi de per riure,
NOSCITE TE IPSUM.

D'aquest papé n' hi farém xigarrets amb sa mateixa *picadura*, y los hi enviarém perque los fumi, y que li fassin bon profit.

*
**

Però, fiys meus, ¡qu' es de dolenta sa *picadura* que fuma el *Mosquito*! Parex aplegada de puntes de xigarro.

Si à n' el *Mosquito* no li bastan ses ganancies per comprarne de milló, ¡que heu diga! y obrirém una suscripció per regalarni una lliureta de l' Havana.

Hey ha metges que diuen que si continua emprantse d' aquesta *picadura*, aviat patirà d' aufegó, y no 's torbará molt à fé arròs pe' sa trompa.

¡Pòbre *Mosquit*! haurá de dexá es fumá.

*
**

Des mármol de ses estatuas que adornavan es monument de la Reyna, n' han fet es bandolats de s' escala des Teatro.

¡Misèria humana! En aquest mon, un no sab à ne que s' ha de veure.

Quant un pensa que, à lo milló, se pot topá amb un tros d' IGNORANCIA de vall una panada de pex, ò amb un número del *Mosquito* embolicant una lliura de fideus primis ò un duro de monèts,... ¡vaja, no té consol!

*
**

Sense sebre perque, ets hòmos del *Mosquito* motetjan L' IGNORANCIA de nea y de beata. Mos importa tres *pitòs*.

Dues rètxes més avall, l' acusan d' *impiedad*. No mos alsa es ventrey.

Però, compare 'n *Mosquit*, axó no lliga: ò una còsa ò s' altre. ¿En que quedam?

*
**

A can Lassalle de devant Sant Nicolau, s' en seguí una de bona.

Un pagés que mirava ses estampes des mostradó, repara qu' un señó dins sa tenda se provava alguns jòchs d' uyeres, posantse un diari devant la vista. Troba ses que li convenían, les comprá, y partí.

Llavò s' en entra es pagés:

—¿Teniu uyeres bones per mí?

N' hi tregueren uns quants pareys, y ell les se provava, fent lo qu' havia vist que feya aquell señó.

Dexava uyeres y més uyeres, en prenia d' altres, y se mirava es diari, acostantlo y decantantlo; però cap parey li venia bé.

Com prou pareys n' hagué baratats, à la fi, Mr. Lassalle entrá en sospita, y li demana:

—Digau, germá, ¿vos que sabeu llegí?

—¡Ves quin' una! si sé llegí! Y si jò sabés llegí, ¿creu vosté que jò vendria are à gasta lo que val un parey d' uyeres?

*
**

Ja no s' aconhortan es cassadós del dia en dursen guardes de cans y fures y escopetes y senderes y garrots y mistos; are s' en ha alsat una codrilla que à més de tot axò, s' en va armada de parpals y picasses per quant à dins un cau s' hi renegan sa fura y es coní.

Aquest cas no esta previst à sa ley de cassa, y *sin embargo*, s' altre dia vérem com feyan rodá peñals y davan fòch à una pétja de garriga fins à la malhora de sa nit.

Denunciam aquest fet à n' es Govern, perque si va axí, à la volta de pòch temps, haurá de torná alsa es mapa de Mallorca, per mor de lo que se trasmudarian ses muntañes.

No pensavem à dí que, amb so parpal, es cap derré, tregueren en *Delanga*.

*
**

¡Bona nit, rifes d' empedrats! S' Ajuntament à la fi s' en ha ocupat; y ha estat de paré que no mos ne resultaria res de bò.

¡Y L' IGNORANCIA qu' esperava trèure sa gròssa!

Alegria de coní.

*
**

Si Deu y es Governadó no hi posan remey, aviat mos quedam sense serenos y municipals.

No n' estarán poch satisfets es qui van de nits; ets atlòts esburbats, y ses donetes renouéres.

Bé, que per ventura tot se compondrá amb una bona ayg).

*
**

Conversa agafada al vol, dins una camiseria:

—Des tres periòdichs semanals, el *Mosquito* es es qui *costa* més.

—També es es qui *val* ménos.

—Però du estampa.

—¡Válgali s' estampa! Es dia que per-

da es mòtlo y surta sense, no 'n vendrá cincuenta exemplas. ¡Vaja, uns articles més buñols!

—A n' es redactós del *Mosquito*, ¿qui los deu havé enganats? No sé com no comprenen qu' el Bon-Jesus no los crida per aquest vent.

—¡Vaja unes firmes qu' han trètas à llum fins al present! un *Moscart*, un *Beyerol*, y un *Ca!*

—*Tres eran tres las hijas de Elena...*

*
**

De pòch ensá, tot son sòtils que pasan per uy. Se conex qu' à dins Ciutat hey habita molta gent de pes.

Un dia d' aquests, esperam una noticia, que desd' are llamentam:

«Ha passat per uy es sòtil de sa redacció del *Mosquito*, mentres es *beyerol* escrivia es tercé article d' ets *Ignorantes de veras*. Y axò que l' agontava una jácera, que no ha pogut resistí es pes de tantes idèas y de tanta sabiduría de per riure.»

¡Deu mos quart d' un ja está fet!

PORROS-FUYES.

SOLUCIONS À LO DES NÚMERO PASSAT.

GEROGLIFICH.—Una copa y un café

Derrera es postres cau bé.

SEMBLANSES.—1. En que no té pols.—2. En que tocan fòch.—3. En que está prop de sa carn.—4. En que du vara.—5. En que no s' acaba may.

ENDEVINAYA.—Una llanda de roda.

GEROGLIFICH.

JOG

Molt Molt Molt

D Vn 2 qui

saben.

UN PUNXA ENEGAT.

SEMBLANSES.

1.—¿En que s' assembla la má à un barbé?
2.—¿Y es Ferro-carril à un Calvari?
3.—¿Y una criada à un confés?

ENDEVINAYA.

No tench sentit ni tench vista,
Ses llétges fas enfadá;
Sense sebre dibuxá,
Som es milló retratista.

P.

(Ses solucions, dissapte qui vé, si som oius.)

18 OCTUBRE DE 1879.
Es tampa den Pere J. Gelabert.